

Mr. Hilton International, Curt Strand (91), was general manager in de tijd dat de hotelketen zijn vleugels spreidde buiten de VS. Europa, Azië, Latijns-Amerika en het Midden-Oosten waren, zo vlak na de oorlog, aantrekkelijke groeimarkten.

OUD-VICEPRESIDENT EUROPA BLIKT TERUG

'Een viersterrenhotel met een driesterrenbudget'

AMSTERDAM is niet de eerste Europese stad waar Hilton neerstreekt. Eerder is Curt Strand al general manager van Hilton Berlijn en vicepresident van Hilton Noord-Europa.

Strand is een geboren Europeaan. Hij groeide op in Wenen, maar al snel verhuist hij naar New York om aan de beste hotelschool van de wereld te studeren: Cornell University. In drie jaar studeert hij af waarna hij zich in 1943 als vrijwilliger aanmeldt bij het leger.

Een paar jaar na de oorlog begint Strand zijn eerste hotelavontuur bij het gerenomeerde Plaza Hotel in New York. Niet lang daarna komt hij

terecht bij Hilton International. Deze stap brengt hem uiteindelijk weer terug naar 'zijn' Europa.

Waarom toch Europa?

'Europa was nog aan het herstellen van de Tweede Wereldoorlog. Niet veel Europeanen en Aziaten konden reizen, of dat nou voor werk was of privé. Dus ook de relaties uit het buitenland waren moeilijk te onderhouden.'

Dit bleek een gat in de markt voor Hilton?

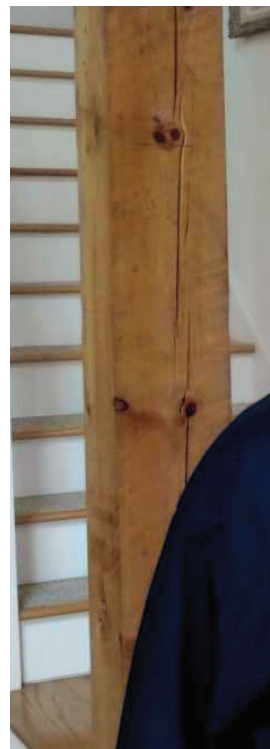
'Er was veel vraag naar reizen naar Europa vanuit Amerika aangezien er grote kansen lagen. Ook een mooie kans voor

ons: een goed Amerikaans hotelbedrijf met een groot klantenbestand. We onderzochten alle grote steden in Europa, Azië, het Midden-Oosten en Latijns-Amerika op belangrijke punten als locatie, uiterlijk, mogelijkheden voor private en publieke financiering en samenwerkingsmogelijkheden voor de lange termijn. En Amsterdam voldeed aan alles.'

Dus snel aan de slag?

'Het was een hele uitdaging om ons te houden aan het strakke budget. Omdat we samenwerken met de stad en dus belastinggeld spendeerden, moesten we een viersterrenhotel bouwen met een driesterrenbudget. Door goed teamwork is het gelukt zonder catastrofes. Alles is gladjes verlopen.'

'Omdat de tijd rijp was voor nieuwe ontwikkelingen en pioniers, waren we in staat om een enthousiast, internationaal team van professionals neer te zetten. We zorgden voor goede training zodat ze konden uitblinken en ze kregen toestemming om onafhankelijk te opereren. We stonden er ook op dat lokale gebruiken werden

beschermd. De opening was waardig, niet flashy met allerlei filmsterren. Het was elegant.'

Ben t u naar Amsterdam verhuist?

'Ik was als vicepresident van Noord-Europa verantwoordelijk voor alle projecten in Nederland, België en Groot-Brittannië. En ik moest altijd uitkijken naar nieuwe mogelijkheden. Aangezien Amsterdam een voorbeeld werd voor latere Europese projecten die in de planning zaten, verhuisde ik van Berlijn naar Nederland.'

U kiest alleen niet voor Amsterdam als thuishaven,

maar voor Den Haag?

'Ik werd geadviseerd om noch in Rotterdam (waar we ook bezig waren), noch in Amsterdam kantoor te houden, maar ergens tussenin. Ik kwam terecht boven de Noorse ambassade aan de Lange Voorhout in Den Haag en mijn vrouw en ik huurden een prachtige boerderij omringd door tulpenvelden in Oud-Wassenaar. Onze dochter heeft er voor het eerst kennis gemaakt met 'werken'. Ze was vijf en voor één gulden per uur plukte ze bollen bij de burenen.'

Hoe beviel het Nederland van de jaren vijftig en

zestig u?

'Toevallig heb ik er veel verhalen over geschreven voor de universiteitskrant Cornell Quarterly. Eén daarvan ging over een avontuur in Leiden. We hadden in die tijd een grote vintage auto uit 1957. Ik haatte het echt om er elke dag mee door Rotterdam en Amsterdam te rijden. Al die smalle straatjes en honderden fietsers die overal vandaan kwamen. Mijn vrouw reed in een kleinere Volkswagen Kever en op een dag hebben we omgeruild.'

'Ze moest de dag erna naar een lezing op de Universiteit van Leiden, parkeerde haar auto en ging naar binnen. Twee uur

later kwam ze naar buiten en stond alles vast, tot in de verste verte. Bleek dat de achterkant van de grote auto uitstak waardoor niemand de bocht kon nemen. Ze was erg verbaasd over hoe kalm iedereen reageerde. In New York zou ze zijn gelycht.'

Hoe vindt u dat het er nu aan toe gaat?

'De laatste keer dat ik in Hilton Amsterdam was, zat het goed. Het zit nog steeds op dezelfde weg en is nog altijd bezig met dezelfde missie.'

En het wereldje?

'De reisbranche is enorm

gegroeid. Niet alleen in de VS, maar ook in Europa en Azië. De nadruk ligt tegenwoordig vooral op het management en franchiseformules dan het daadwerkelijk bezitten van een hotel. De financiële kant en de groei worden steeds belangrijker.'

'De branche is gemoderniseerd en verbeterd om de ontwikkelingen in lifestyle bij te kunnen houden en zo de doelgroep te verbreden.'

Strand is goed op de hoogte van wat er wereldwijd in de hotelierie gebeurt, maar gunt zichzelf ook rust, ondanks dat hij pas op zijn tachtigste met pensioen ging.

Nu, 91 jaar oud, staat hij nog regelmatig op de ski's, gaat hij graag naar lezingen in het Aspen Institute, houdt hij van muziekfestivals en doet nog her en der wat pro bono-werk.

Ziet u uw Nederlandse vrienden nog?

'Niet echt vaak meer. Mijn vrouw is beter in het onderhouden van relaties en zij heeft nog regelmatig contact met mensen uit haar tijd als neurowetenschapper in Leiden en Utrecht.'